

Vi jim dajte jesti

Duhovne vaje v hribih 2020

I. Vi jim dajte jesti

Jezus nasiti množico

Tisti čas je Jezus slišal za smrt Janeza Krstnika in se je v čolnu umaknil od tam v samotni kraj, sam zase. Množice pa so to izvedele in šle iz mest peš za njim. Ko se je izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu in ozdravil je njihove bolnike.

Ko se je zvečerilo, so stopili k njemu učenci in rekli: »Samoten je ta kraj in ura je že pozna; odpusti množice, da gredo v vasi in si kupijo hrano.« Jezus pa jim je rekel: »Ni jim treba oditi. Vi jim dajte jesti!« Rekli so mu: »Tukaj imamo samo pet hlebov in dve ribi.« Dejal jim je: »Prinesite mi jih sem!« In vêlel je ljudem, naj sedejo po travi, vzel tistih pet hlebov in dve ribi, se ozrl v nebo, jih blagoslôvil, razlomil hlebe in jih dal učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in se nasitili ter pobrali koščke, ki so ostali, dvanajst polnih košar. Teh pa, ki so jedli, je bilo okrog pet tisoč mož, brez žená in otrok. (Mt 14,13-21)

Učencem bi bilo najbolj lagodno, da množica odide. V njej vidijo samo **breme, ki bi se ga radi znebili**. Hkrati so tako pametni, da znajo poskrbeti zase. Ne bi bili radi nevljudni in grdi oni, naj bo grd Jezus. Zato pravijo Jezusu, naj on razpusti množico.

Jezus v množici ne vidi bremena. **V njej vidi ljudi, ki hrepenijo po nečem boljšem**. Če jim da hrane, mu bodo mogoče

prisluhnili še v čem drugem. Mogoče bodo spoznali, da je on odgovor na njihova hrepenenja. Poleg množice vidi tudi učence. Pozna njihovo lenobo in željo po laгодnem življenju. Zato jih ne pusti pri miru. **Učence spodbudi, naj se angažirajo** in jim reče: *Vi jim dajte jesti!* Dajte jim, kar imate in ne skrbite le za lastno ugodje.

Učenci s težavo prinesejo tisto, kar bi radi porabili zase. Bojijo se, da bodo ostali brez vsega, če bodo delili z drugimi. Zdi se, da jim Jezus malo ponagaja, ko morajo pobirati ostanke. Dvanajst košar je ostalo. Kot bi jim hotel reči. Ubogi, sedaj pa se najejte! **Mar ne vidite, da prejemate, ko dajete.** Da je obilje življenja iz dajanja ne iz strahu pred tem, da bo vsega zmanjkalo. **Jezus torej gleda na kruh kot na priložnost za ustvarjanje polnega življenja.** Učencem hoče povedati, da morajo vedno in povsod iskati polnost življenja in ne laгодje. **Laгодje je strup za življenje.**

Kje pa smo mi? Jezus tudi nam pravi: *Vi jim dajte jesti.* Ne govori o kruhu, govori o preseganju cone udobja, o življenju, ki je v tem, da živimo za druge in ne da živimo zase. A tu se, žal, naše krščanstvo očitno ustavi. Zdi se, da kristjani in posvečeni prisegamo na cono udobja. Odpustili bi množico. Želimo si, da nam drugi dajo mir. Najpomembnejše je, da poskrbimo zase. To nam zadošča.

In kje je množica, ki bi iskala Jezusa ali pa vsaj čudežev? Vsi lahko ugotavljamo, **da množice, ki bi Jezusa iskala, pravzaprav ni.** Ker v nas ni živih hrepenenj, ni lakote. Ker ni množice, ki bi

kaj iskala, se zdi, da ni potrebe po pričevanju. Če pa že ujamemo koga na kruh, se mu upre, ko spregovorimo o kruhu življenja, o tistem več, kar bi lahko živeli. Jezusovo načelo je preprosto:

- **Zbrcajte se iz cone udobja.** Ne skrbite le zase, poskrbite za lačne množice.
- **Pristopite k drugim** tako, da jim daste tisto, kar tisti trenutek potrebujejo.
- Ko množica oz. posameznik v njej spozna, da je prejel kruh, jim **spregovorite o živem kruhu** in mu ga dajte.

Tako se mi ob današnjem odlomku pojavijo najprej tri preprosta vprašanja:

1. Kaj je tvoja cona udobja in ali jo kdaj presegaš?
2. Koliko in kdaj te skrbi za tvoje bližnje? Kako znaš poskrbeti za čisto vsakdanje, telesne potrebe bližnjega?
3. Ko drugemu daš, kar trenutno potrebuje, ali mu spregovoriš tudi o kruhu življenja in kaj je to zate?

Cono udobja poznamo. Odgovor na to vprašanje ne bo težak. Pot ven iz nje ni lahka, vprašanje je le, ali hočeš zlesti iz nje? Če ne, je pot za Jezusom že končana!

Potrebe ljudi okrog nas so zelo jasne. **Ali znaš streči, poskrbeti, pomagati bližnjemu?** Če tega ne znaš, je pot za Jezusom končana v tej točki!

Kaj pa pomeni, da kruh postane kruh življenja? Jezus govori o življenju, ki raste iz vere vanj iz odnosa z njim. **On ne govori o lagodnem življenju. Verjame, da je veselo življenje v**

darovanju. Drugemu lahko spregovorimo o tem življenju le, če ga živimo. Še vedno je najbolj splošen način: biti poročen. Lahko rečem, da praktično **ne poznam para, ki bi resnično pričeval o veselju nad zakonskim življenjem.** Ki bi pritegnil pozornost s svojo držo: medsebojno zavzetostjo v zakonskem pogovoru, nežnosti, bližini, služenju. No, tega svet zagotovo potrebuje. Kdo bo spregovoril o tem in kdaj se sprašujem? Je naše krščanstvo umrlo?

Drugo področje je zame **področje mladih**, ki spoznavajo lepoto in polnost življenja v odpovedi in služenju. Ko presežejo cono udobja in se veselijo polnega življenja v preprostem življenju, ki se prepleta med delom in molitvijo, ki je v služenju bližnjemu (najprej najbližjim) in v globljih odnosih.

Da ne govorimo o **posvečenih**, ki bi morali zavzeto oznanjati radikalno zvestobo Evangeliju in Kristusu v Cerkvi. Ne oznanjamo ne zavzeto ne veselo. **Več je oznanjevanja cone udobja in pomembnosti kot radikalnosti.**

Preprost evangelij nam nalaga trdo delo:

- **Stopimo iz cone udobja!**
- **Odgovorimo na potrebe bližnjih!**
- **Z življenjem spregovorimo o kruhu življenja!**

Razmislek:

1. V kateri vlogi se najdeš? Kdaj si množica, kdaj učenci in kdaj Jezus?

Molitev:

Spremenjenje

Gospod, spet sva združena.

Združeni smo ti in jaz, ti in moji bratje.

Tvoje življenje je prepojilo moje življenje.

Moja zgodovina je tako vsakdanja,
prazna, tako povprečna.

Saj sploh nimam zgodovine.

Včasih se celo sprašujem,
ali ima moje življenje sploh smisel.

Taka praznina, taka zapletenost, taka nezvestoba!

Ko pa sem s teboj,
se mi zdi, da se navdušenje in pogum vračata in oživljata.
Danes sem s svojimi brati Petrom, Jakobom in Janezom videl
tvoje spremenjenje na gori, svetlo, bleščeče.

Ti, Gospod Jezus, si Bog vse luči.

Ti si Bog vse jasnosti in vse lepote.

Lepo je biti ob tebi, lepo je živeti s teboj.

Še lepše pa je biti gotov,
da si z menoj v življenju s svojo milostjo, s svojo ljubeznijo.

Lepo je biti gotov, da mora biti tudi moje obličje
spremenjeno, presvetljeno, plameneče v tisti meri,
v kateri me ti spreminjaš.

Svobodno, veselo, radostno te prosim,
naj se vedno bolj poistim s teboj,
da bom mogel z apostoli vzklikati:
»Gospod, lepo nam je ostati tukaj!«.

II. Stopimo iz cone udobja

Jezus je kruh življenja

*Naslednji dan je množica, ki je ostala na drugi strani jezera, videla, da je bil tam en sam čoln in da Jezus ni stopil v čoln s svojimi učenci, ampak da so učenci odveslali sami. Iz Tiberije so pripluli še drugi čolni v bližino kraja, kjer so po Gospodovi zahvalni molitvi jedli kruh. Ko je množica videla, da tam ni ne Jezusa ne njegovih učencev, so sami stopili v čolne, odpluli v Kafarnáum in iskali Jezusa. Ko so ga našli na drugi strani jezera, so mu rekli: »Rabi, kdaj si se znašel tukaj?« Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično, resnično, povem vam: **Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili.** Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov; nanj je namreč vtisnil pečat Oče, Bog.« Tedaj so mu rekli: »Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?« (Jn 6,22-28)*

Cona udobja je pravzaprav vse, kar ni iskanje 'jedi, ki ostane za večno življenje in nam jo bo dal Sin človekov'. Oglejmo si nekaj področji:

Odnosi V odnos lahko stopamo na različne načine, ki so le različice cone udobja. Spremembe teh načinov so naporne, zato jih opravičujemo. Poglejmo nekatere:

- **Bodi priden! Bodi pozoren na to, kaj bodo rekli drugi!**
Pri nas se lepo obnašamo. Ne ugovarjamo, lahko pa si

mislino svoje. Se ne prepiramo, ker se ne prepira. Ne kričimo, ker ni lepo. Pred drugimi smo vedno nasmejani.

- **Povej tisto, kar je sprejemljivo.** Molči, ko nekaj drugega lahko prizadene, razjezi ipd. Ne bomo komplicirali in razpravljali o 'nepomembnih' stvareh (bolečina, težave, konflikti itd.).
- **Ljudje smo si različni. Ne gre vsak z vsakim.** Pusti drugega pri miru in delaj tisto, kar lahko delaš. Resnično skupaj se tako ali tako ne pride.

Po tej logiki deluje večina odnosov od družinskih do zakonskih. S pogovorom ne izgublamo časa, ker itak ne pridemo skupaj. Tehnično se dogovarjamo in uskladimo nekatere želje. Notranji svet ostaja strogo zaseben. Ni prave podelitve med zakoncema, ni globljega spoznanja o svetu otrok ali staršev.

Če starši delijo svoj svet z otroki, ga najpogosteje po logiki cone udobja delijo toliko, da jim je lažje. Iz svojih otrok delajo čustvene partnerje.

Užitek Mladi po isti logiki iščejo **užitek**. V odnosih z drugim spolom iščejo bližino, ki bo prinesla potešitev, ostajajo pa na površinski ravni. Ker ne gredo globlje, ostaja vse vedno bolj prazno in nezanimivo.

Delo Cona udobja nekatere vodi v iskanje različnih užitkov, druge v delo, ki je beg pred odnosi, spet druge lahko

celo v angažiranje v različnih dejavnostih, celo v dejavnostih za druge. A v vsem je le iskanje lažje poti.

Denar in kariera Da bi našli tisto, kar iščejo, se spet drugi pehajo za denarjem ali kariero. Zaslužiti čimveč, da bi si mogli privoščiti več in več. Podobno je s položaji v družbi in službi. V ozadju je misel: Ko dosežem nek status, bom srečen/a.

Vse te oblike so najpogostejše odvisne od tega, kakšen odnos smo doživljali v svoji izvorni družini.

Jezusov odgovor je jasen:

- **Ne delajte za jed, ki mine**, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov. (Jn 6,27)
- **Kdor ima rajši očeta ali mater** kakor mene, ni mene vreden; in kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden.
- **Kdor ne sprejme svojega križa** in ne hodi za menoj, ni mene vreden.
- **Kdor najde svoje življenje**, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.« (Mt 10,37-39)

Razmislek:

1. Kje se najdeš v zgoraj omenjenih primerih cone udobja?
2. Ali vidiš v tem problem ali se ti zdi to logična pot v življenje?
3. Koliko in kako se odločaš za hojo za Jezusom, za preseganje cone udobja?

Molitev:

V luči tvoje podobe

Gospod Jezus Kristus, naj tvoja navzočnost
popolnoma prepoji moje bitje
in tvoja podoba naj se vžge v mojo notranjost,
da bom mogel hoditi v luči tvoje podobe,
misliti, kakor si mislil ti,
čutiti, kakor si čutil ti,
delovati, kakor si deloval ti,
govoriti, kakor si govoril ti,
sanjati, kakor si sanjal ti in
ljubiti, kakor si ljubil ti.
Da se podobno kot ti,
ne bom ukvarjal sam s seboj,
da se bom mogel ukvarjati z drugimi;
da bom brezčuten zase in bom čuteč za druge;
da bom žrtvoval sebe
in bom hkrati za druge opogumljenje in upanje.
Naj bom kakor ti čuteč in usmiljen,
potrpežljiv, blag in ponižen,
iskren in resnicoljuben.
Tvoji ljubljenci, ubogi, naj bodo moji ljubljenci,
tvoji cilji moji cilji.
Kdor bo videl mene, naj vidi tebe.
Naj skozme preseva tvoja bit, tvoja ljubezen. Amen.

III. Odgovorimo na potrebe bližnjih

Jakobova in Janezova prošnja

*Tedaj je stopila k njemu mati Zebedejevih sinov s svojima sinovoma in se poklonila pred njim do tal, da bi ga nekaj prosila. ²¹ Rekel ji je: »Kaj hočeš?« Dejala je: »Ukaži, naj ta dva moja sinova sedita v tvojem kraljestvu, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga moram jaz piti?« Dejala sta mu: »Moreva.« Rekel jima je: »Moj kelih bosta pila; dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bodo tam sedeli tisti, katerim je to pripravil moj Oče.« Ko je drugih deset to slišalo, so se razjezili nad bratoma. Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da vladarji gospodujejo nad narodi in da jim velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, **ampak kdor hoče postati med vami velik, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti med vami prvi, naj bo vaš služabnik**, tako kot tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.« (Mt 20, 20-28)*

Če hočemo govoriti o hoji za Jezusom oz. o tem, da smo kristjani, ne moremo razmišljati kot Zebedejeva sinova: Kje bomo sedeli, kako pomembni bomo in koliko bomo imeli? Jezus to logiko popolnoma presega in govori o novi logiki, novi drži. Ta svet pozna logiko udobja, pomembnosti in užitka. Jezus pravi: *Med vami pa naj ne bo tako, **ampak kdor hoče postati***

med vami velik, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti med vami prvi, naj bo vaš služabnik.

Streči, ne pomeni vrteti se okrog drugega. Pogosto starši preveč strežejo svojim otrokom in otroci preveč ugajajo svojim staršem. **Streči ne pomeni ugajati.** Streči pomeni videti potrebo bližnjega in nanjo odgovoriti. Če otrok npr. trmari, mu ne smemo ustreči. Potrebno je vztrajati v dobrem, da otrok spozna, kaj je resnično dobro in kaj slabo. Dobro ni slabo, če je težko in slabo ni dobro, ker je lahko!

Kaj nas pri strežbi vodi? Prva stvar pri strežbi je torej, da prepoznamo, kaj nas pri strežbi vodi. Ugodje ali skrb za bližnjega. Tudi skrb za bližnjega je lahko ugodje. Poskrbimo, da ne bo slabe volje. Torej ne poskrbimo zanj, ampak zase.

Streči, pomeni delati! Vprašanje je, ali razumemo strežbo kot vsakodnevno držo ali kot neko posebno dejanje. Jezus govori o načinu življenja. Prišel je, da streže, da umira sebi in pomaga živeti drugim. Streči torej ne pomeni postreči drugemu na svojem rojstnem dnevu, ko smo podrejeni ali pa kot smo ravno razpoloženi. Streči pomeni ne živeti zase, ampak razumeti življenje kot strežbo. Torej uresničitev našega življenja je, ko umiramo sebi in živimo za druge. **Prav to umiranje je stalno delo na sebi.**

Razmislek:

1. Ali ločiš med tem, kdaj strežeš sebi in kdaj drugemu, kdaj je tvoja strežba iskanje sebe in kdaj resnična pozornost in skrb za bližnjega?
2. Premisli, kdaj si tisti, ki streže in kdaj te Jezus vabi, da bi bil, pa se mu mogoče izmikaš.
3. Kako bi izgledalo tvoje služenje, kot si ga od tebe želi Jezus?

Molitev:

V luči tvoje podobe

Gospod Jezus Kristus, naj tvoja navzočnost
popolnoma prepoji moje bitje
in tvoja podoba naj se vžge v mojo notranjost,
da bom mogel hoditi v luči tvoje podobe,
misliti, kakor si mislil ti,
čutiti, kakor si čutil ti,
delovati, kakor si deloval ti,
govoriti, kakor si govoril ti,
sanjati, kakor si sanjal ti in
ljubiti, kakor si ljubil ti.
Da se podobno kot ti,
ne bom ukvarjal sam s seboj,
da se bom mogel ukvarjati z drugimi;
da bom brezčuten zase in bom čuteč za druge;
da bom žrtvoval sebe
in bom hkrati za druge opogumljenje in upanje.
Naj bom kakor ti čuteč in usmiljen,
potrpežljiv, blag in ponižen,
iskren in resnicoljuben.
Tvoji ljubljenci, ubogi, naj bodo moji ljubljenci,
tvoji cilji moji cilji.
Kdor bo videl mene, naj vidi tebe.
Naj skozme preseva tvoja bit, tvoja ljubezen. Amen.

IV. Z življenjem spregovorimo o kruhu življenja

Prvi učenci

*Naslednji dan je Janez spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glej, Božje Jagnje!« Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: **»Pridita in bosta videla.«** Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel: **»Našli smo Mesija«** (kar v prevodu pomeni Maziljenec). **Privedel ga je k Jezusu.** Jezus je uprl pogled vanj in rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa« (kar se prevaja Peter). Jn 1,35-42)*

Andrej je, takoj ko je srečal Jezusa poiskal brata Simona Petra, mu sporočil to veselo novico in ga pripeljal k Jezusu. Pot Jezusovega učenca je torej sporočati veselo novico naprej. V duhu Vincencija Pavelskega, ki pravi: *Ni dovolj, da ljubiš Boga, če ga ne ljubi tvoj bližnji.*

Pomembno je, da se vprašamo, **kaj nam pomeni srečati Jezusa.** Ali smo ga srečali oz. nas je srečal v molitvi ali v zakramentih.

Mogoče smo ga srečali v preizkušnjah. Kaj nas pri Jezusu nagovarja? V čem je on odgovor na naše sanje in hrepenenja?

Prvi učenci so bili pripravljeni dati za Jezusa svoje življenje. Kaj pa ti? Ali si se pripravljen izpostaviti kot vernik, povedati, da ti je vera vrednota. Ali je vera tvoje osebno prepričanje ali bolj zaščitna znamka, pripadnost 'klubu', stvar kako preživeti nedeljo, tradicija.

Kaj želiš sporočiti drugim in kaj sporočaš? Kaj ti pomeni: Našli smo Odrešenika? Česa te je Jezus že odrešil, česa te odrešuje, kaj ti v življenje prinaša? Kaj bi pomenilo življenje brez Jezusa?

Razmislek:

1. Kaj ti pomeni srečati Jezusa?
2. Kako o svojem srečanju z Jezusom spregovoriš drugim?
3. Koliko si kot vernik pripravljen zastaviti svoje življenje za Jezusa?

Molitev:

Vzemi me

Vzemi me, Gospod Jezus,
z vsem, kar sem.

Z vsem, kar imam ali počnem,
kar mislim in kar živim.

Vzemi me v mojem duhu,
da bom pripadal tebi;
v najglobljem dnu srca,
da bo ljubilo samo tebe.

Vzemi me, moj Bog, v skritih željah,
da bodo moje sanje in moj edini cilj
moja popolna privolitev in moja popolna sreča.

Vzemi me s svojo dobroto, pritegni me.

Vzemi me s svojo milino in me sprejmi vase.

Vzemi me s svojo ljubeznijo in me združi s seboj.

Vzemi me, moj Odrešenik,
v svojo bolečino, v svoje veselje,
v svoje življenje, smrt,
v noč križa, v nesmrtni dan svojega vstajenja.

Vzemi me s svojo močjo
in me dvigni k sebi,
vzemi me s svojim žarom in me razvnemi s seboj,
vzemi me s svojo veličino in stori, da se bom zbudil v tebi.

Vzemi me s svojim velikim poslanstvom,
da se bom popolnoma predal reševanju bližnjega
ali katerikoli žrtvi v službi bratom.

Vzemi me, o Kristus, moj Bog,
brez meja in brez konca.

Vzemi, kar ti lahko ponudim.

Nikoli mi ne vračaj, kar si vzel,
da bom mogel nekoč imeti tebe v objemu nebes,
ohraniti te za vso večnost. Amen.